

Egots funktion i relation till det verkliga jaget

Välkomna, mina käraste vänner. Välsignelser och vägledning framförs till er så att var och en av er lättare finner sin väg och når målet med mindre kamp och motstånd.

Vad är målet? Vad er beträffar kan målet bara vara en sak: att bli ditt verkliga jag. Vi närmar oss denna uppgift från många håll.

Först vill jag diskutera hur det inre jaget skiljer sig från det yttre jaget, eller det verkliga jaget från egot. Hur relaterar de till varandra? Det finns många förvirrande teorier kring egots funktion. Enligt vissa är egot i grunden negativt och oönskat och det andliga målet är att bli av med det. Andra teorier, särskilt de som kännetecknar psykologiska tankebanor, säger att egot är viktigt. Det vetenskapliga synsättet är att där det inte finns något ego, kan det inte finnas någon mental hälsa. Dessa är två helt motsatta synsätt. Vilket är korrekt? Vilket är felaktigt? Kanske kommer detta föredrag att kasta ett större ljus på den här viktiga frågan.

Även om ni inte medvetet bär på sådana motstridiga synsätt, gör de ändå er syn dimmig och hindrar er från att nå det viktiga målet att förverkliga er själva.

Låt oss kort rekapitulera vad det verkliga jaget i grunden är. Ditt inre jag är en integrerad del av naturen, bundet till naturens lagar. Att misstro det innersta jaget är därför orimligt, för naturen kan helt och fullt uppbära din tillit. Om naturen ser ut att vara en fiende, är det bara för att man inte förstår dess lagar. Det inre jaget, eller det verkliga jaget, är naturen, det är livet, det är skapelsen. Det är mer korrekt att definiera det verkliga jaget på det här sättet än att säga att det är "en del" av naturen. Det verkliga jaget och naturen är en och samma sak.

Närhelst du fungerar utifrån ditt verkliga jag, vilar du i sanning och är fylld av glädje. De mest kreativa och konstruktiva bidragen till livet kommer från ditt inre jag. Allting som är stort och generöst, allting som vidgar livet, allting som är vackert och klokt, kommer från det inre eller det verkliga jaget. Detta kan inte betonas tillräckligt ofta, ens i era meditationer. Att försöka förstå den här sanningen, inte bara med ert intellekt, utan med era känslor, är av avgörande betydelse.

Om det nu är så, mina vänner, vad är då egots funktion, om vi med detta ord avser personlighetens yttre nivå? Egots nivå är mer tillgänglig för er och ni är starkare och mer direkt medvetna om den. Egot är den del som tänker, agerar, urskiljer och beslutar. Den person vars ego inte har vuxit tillräckligt, vars ego är svagt, är oförmögen att bemästra eller hantera livet. Och den person vars ego är övervuxet och överbetonat, kan inte komma till det verkliga jaget. Båda ytterligheterna, bestående av egots svaghet samt dess förstoring, måste med andra ord förhindra att det verkliga jaget nås. Era problem och konflikter är alltid resultatet av ett antingen för stort ego eller för litet ego.

Man kan inte säga att en viss person har ett för stort ego och en annan har ett för litet eller för svagt ego. Även om det ibland är så, finns det oftast en obalans: underutvecklat inom ett område i personligheten och överutvecklat inom ett annat. På detta sätt försöker naturen återupprätta balans. Överutvecklingen kan vara naturens försök att räta ut störningen som kommer från ett för svagt ego.

Först när egot är tillräckligt utvecklat, kan det på ett lämpligt sätt undvaras. Detta kan nu låta som en motsättning, mina vänner, men det är det inte. För om egot är underutvecklat, kan din ansträngning att kompensera skapa en svaghet, och ett undvikande kan bara alstra mer svaghet. Så länge egot inte är tillräckligt starkt, saknar du de förmågor som ditt yttre jag kännetecknas av, som är att tänka, urskilja, besluta och agera på ett lämpligt sätt i alla situationer som du stöter på i den yttre världen.

Den som strävar efter att nå det verkliga jaget genom att avfärda utvecklingen av ett sunt ego, gör det utifrån fattigdom. Sådana människor äger ännu inte sitt yttre jag. De kanske vet att deras yttre jag, eller ego, är på väg att upphöra att vara nödvändigt, så de försöker hoppa över steget att skapa ett sunt ego. Detta kan bero på lättja, eftersom det är så svårt att utveckla egot och de hoppas att detta avgörande steg helt enkelt kan undvikas. Men detta misstag är, som alla misstag, kostsamt. Det försenar i själva verket att målet uppnås. Endast när du är i full besittning av ditt yttre jag, ditt ego, kan du avstå från det och nå ditt verkliga jag.

Detta är en lag. Det är en logisk lag, för då agerar du utifrån styrka och överflöd, inte utifrån svaghet, behov och fattigdom. Bara när egot är sunt och starkt, kan du veta att det inte utgör det slutliga svaret, det slutliga tillståndet. Bara när du har ett starkt och sunt ego som inte är övervuxet och överbetonat, kan du använda detta ego för att transcendera det och uppnå ett ytterligare medvetandetillstånd.

I ert arbete på denna väg lär ni er genom era meditationer, till exempel, att använda egots alla förmågor för att nå bortom det. Vad ni absorberar från utsidan måste först passera egots förmågor.

I praktiska ordalag: Först sträcker ni er ut med egots förmågor och använder dem för att greppa sanningar som ni senare upplever på en djupare medvetandenivå.

Det finns många människor som inte inser att det finns någonting bortom egot. Deras slutliga mål är att odla ett starkt ego, oavsett om de tänker på det i dessa termer eller inte. Denna strävan kan leda dem till förvrängningen där egot utvecklas på ett överdrivet sätt. Detta är en återvändsgränd: Målet är missriktat eftersom det är alldeles för begränsat i dess omfattning och möjligheter, och i stället för att transcendera det kraftfulla egots stadium, använder man således sina energier till att förstora det ytterligare.

Lagen om att man behöver uppnå ett visst tillstånd och vara där fullt ut innan man kan överge det för ett högre tillstånd, är oerhört viktig att förstå, mina vänner. Människor förbiser den ofta och ännu oftare ignorerar de den helt. Det har ännu inte blivit tillräckligt tydligt för mänskligheten hur viktig den här lagen är, trots upptäckten av många andliga och psykologiska sanningar. Detta är en av de stora, viktiga lagarna för er att känna till och förstå på djupet.

I en variant kan man se kärnan i just denna lag i ämnet som diskuteras: egots funktion i relation till det verkliga jaget. Det verkliga jaget vet att universum inte har några begränsningar, att den absoluta fullkomligheten verkligen existerar, nåbar för varje individ, att en obegränsad expansion av förmågor och krafter, i universum såväl som i individen, gör denna fullkomlighet möjlig. När du blir ditt verkliga jag, ditt gudsjag, blir du allsmäktig, för då bemästrar du alla existerande lagar. Även människor som aldrig hört talas om någon sådan filosofi, förnimmer djupt och längtar efter denna slutliga verklighet, denna möjlighet av att leva och vara.

Det är möjligt att uppfatta detta budskap från det verkliga jaget ganska tydligt även utan egot. Men utan egot måste budskapets innebörd bli förvrängd. Ni har alla, inte bara från psykologiska läror, hört om den barnsliga strävan efter fullkomlighet, utan ni har också upplevt den inom er. Det lilla barnet vid födseln äger ännu inte ett ego. Det söker allmakt, högsta välbehag, den ultimata lycksaligheten som varken känner till brist eller otillfredsställelse eller frustration.

Utan ett ego är dessa strävanden orealistiska, till och med destruktiva. Ni har alla i ert arbete på denna väg upplevt att man först måste lämna dessa önskingar eller strävanden, innan man kan börja förverkliga dem helt på nytt.

Var och en av er som befinner er på denna väg, måste med andra ord komma till rätta med och måste acceptera er begränsning som människa innan ni kan inse att ni har en obegränsad kraftkälla till ert förfogande. Ni måste alla acceptera era egna ofullkomligheter, liksom det här livets ofullkomligheter, innan ni kan uppleva den absoluta fullkomligheten som ni i slutändan

måste inse är ert öde. Men detta kan inses först efter att man har lämnat de barnsliga förvrängningarna av den här vetenskapen som är bristfällig på grund av att egot saknas. Ni behöver alla lära er att släppa taget om ett begär efter högsta välbehag och klara er med ett begränsat välbehag, innan ni kan inse att ett absolut välbehag utgör ert slutgiltiga öde. Att acceptera mindre är att acceptera den här jordiska verkligheten. För att hantera den här dimensionen, är egots förmågor nödvändiga. Endast när ditt ego på ett adekvat sätt kan hantera riket där din personlighet och din kropp lever nu, kan du därefter på djupet förstå dina verkliga förmågor och möjligheter och din verkliga potential.

När jag talar om fullkomlighet, obegränsad makt, högsta välbehag som det slutgiltiga målet, menar jag inte att ni ska förverkliga detta i en avlägsen framtid när ni inte längre äger en kropp. Jag talar inte om detta tillstånd i termer av tid, utan i termer av en kvalitet som skulle kunna existera när som helst, specifikt i den stund när du vaknar upp till sanningen. Att vakna upp till sanningen är bara möjligt när du först har upptäckt och sedan släppt de barnsliga förvrängningarna av total fullkomlighet, total makt och totalt välbehag. Hos det underutvecklade egot är dessa begär inte bara illusoriska, utan själviska och destruktiva. De måste överges innan de kan uppnås.

Detta är precis samma lag som styr hur det alstras överflöd när man arbetar utifrån överflöd, men att arbeta utifrån fattigdom och behov alstrar mer fattigdom och behov. Det sunda, starka egot känner verkligheten utan att vara upprört över att uppfyllelsen kanske ännu inte är möjlig på grund av hindren för det verkliga jaget. Det svaga egot ser sig självt som utplånat när dess önskan om allmakt förblir ouppfylld; dess önskan är därför negativ. Den kommer att haka tag i det lilla egots lagar och villkor och därigenom förvränga de större lagarna. Utifrån behov och svaghet försakar egot den styrka och fullhet som kommer när det hanterar det omedelbara nuet på ett adekvat sätt och därigenom transcenderar det.

Mina käraste vänner, detta föredrag har en mycket stor betydelse för er alla. Det kan inte bara skingra förvirringen i synbarliga motstridigheter i filosofiska idéer om livet, utan, ännu viktigare, det kan ge en avgörande nyckel till er egen utveckling. Det kan underlätta att ni släpper taget på ett sätt som bara kan ske när ni litar på ert innersta jag som en integrerad del av naturen och skapelsen.

När du känner och upplever ditt verkliga jag, kommer du inte att vara rädd för och följaktligen överbetona egots förmågor. Inte heller kommer du att lämna viktiga, underutvecklade förmågor hos egot att slumra försummade.

Finns det några frågor, först vad gäller detta ämne?

FRÅGA: Har jag rätt när jag tänker att detta att vara i ett tillstånd där verkligheten råder, så småningom skulle vara likvärdigt med ett gudomligt tillstånd?

SVAR: Ja, givetvis. Men när man söker efter detta tillstånd på ett konstlat sätt för att uppgiften att utveckla egot tycks vara för svår, är det inte den sanna vägen. Egot måste bemästras. När jag säger egot, menar jag allting som det måste hantera. Låt oss ta ett exempel. I en förvrängd syn är den yttre personens liv ofta svårt. Man måste jobba hårt, man måste kämpa för sin överlevnad och sitt uppehälle. Det var förvrängningar och missuppfattningar som förde dig till detta tillstånd. Samtidigt drömmer du om tillståndet som du till slut kommer att finna, där det inte längre finns någon kamp, där det bara finns lycksalighet. Att försöka fly från kampen genom att hitta en genväg till lycksalighet är ett misstag. Kampen motsvarar egot. Först efter att kampen har blivit positivt accepterad, kommer den att visa sig vara överflödig, och arbete och njutning blir ett. Men när detta arbete undviks lämnas en viktig del av potentialen i psyket och egot kvar försummad, utforskad. Efter att ha accepterat kampen, upptäcker människor relativt snabbt att tröttheten i den dagliga överlevnaden verkligen kan komma till sitt slut. Det är då de förverkligar det gudalika tillståndet i viss grad.

FRÅGA: När det gäller egots överutvecklade och underutvecklade delar, skulle de vara kopplade till överaktivitet respektive passivitet?

SVAR: Ja. Egots funktioner främjar blivandets tillstånd, medan det verkliga jaget utgör varandets tillstånd. Människor misstolkar givetvis varandets tillstånd som att det innebär att det inte råder någon aktivitet. Men aktiviteten sker i varandets tillstånd. Aktivitet och passivitet går samman som en enda harmonisk kosmisk rörelse.

FRÅGA: Där jag är oförmögen att släppa min egen vilja och därmed inte kan släppa taget och lita på Gud, där är mitt ego överutvecklat. Där jag är rädd för att ta eget ansvar, där är mitt ego underutvecklat. Stämmer det?

SVAR: Ja, verkligen. Där du inte vågar fatta dina egna beslut, där du lutar dig mot färdiga regler, där är ditt ego inte tillräckligt utvecklat. Och här har ni en mycket bra illustration på vad jag talade om i detta föredrag: en viss förvrängning skapar en motsatt förvrängning. Eftersom ditt ego är underutvecklat på de områden du nämnde, försöker något inom dig att uppnå jagförnimmelsen som du samtidigt förnekar när du vägrar att göra egna val och ta eget ansvar. Men det gör så genom att välja fel sätt. Eftersom hela processen är blind och du inte är medveten om den, väljs det egensinniga, felaktiga sättet att uppnå jagförnimmelse, i stället för sann självständighet. Samtidigt känner ditt djupa psyke att något borde lösgöras eftersom fasthållandet blir en anspänning. Ditt psyke försöker lösgöra, återigen på fel sätt, genom att inte förlita sig på ditt

urskiljande ego för att fatta dina egna beslut. Du väljer snarare andras direktiv i ditt efterlevande av regler.

FRÅGA: Jag finner det mycket svårt att släppa beroendet som jag känner gentemot personer som möjligen representerar min far eller min mor. Jag har varit rätt så medveten om detta. Men vad du sa i kväll om motviljan att släppa den barnsliga önskan om allmakt, drömmen om högsta välbehag – detta verkar vara en viktig faktor för mig. Jag tror inte att jag har insett det tillräckligt förrän idag. Skulle du kanske kunna förklara för mig hur dessa två samverkar och gör det svårt för mig att släppa taget?

SVAR: Det är förstås mycket viktigt att du nu i ditt arbete upptäcker specifikt inom vilka områden som du inte vill ge upp allmakt, högsta välbehag och den lätthet som anden längtar efter, ett tillstånd där det inte finns några svårigheter. Du trängtar efter detta tillstånd mer än du vet om. Du vill inte ha ansvar på grund av att det fortfarande framstår som en börda för dig. I ett hörn av ditt väsen tror du att det barnsliga tillståndet där det inte finns något vuxet ansvar kan bevaras. Genom att helt enkelt insistera på att dina föräldrar ska fortsätta att ta hand om dig, tror du att det barnsliga tillståndet kan vidmakthållas. Du behöver i dina självobservationer upptäcka på vilka specifika sätt som detta visar sig i dina känslomässiga reaktioner.

Någonting djupt inom dig kräver högljutt att få alla barnsliga önskningar uppfyllda. Du vill inte ge upp några av dessa önskningar och förstår inte att önskningarna inte kan uppfyllas i den här formen. På en lika djup inre nivå är du samtidigt rädd för konsekvenserna av denna svaghet och detta beroende. Som en invändigt svag och beroende person, hur har du därför då råd att släppa taget? För det enda sättet som du kan framstå som stark enligt din egen uppfattning om dig själv, är genom att insistera, genom att inte ge upp och släppa taget. Svagheten skapar rädsla och rädslan ger upphov till misstro. Du kan därför inte släppa taget och ge upp dig själv till det universella flödet som kommer att leda dig till ett tillstånd där det högre jaget uppnår dessa initialt barnsliga önskningar på en annan nivå. Du måste först bestämma dig för att bli ett starkt ego som tar eget ansvar, ett ego som är tillräckligt moget på alla nivåer. Jag understryker att jag givetvis talar om den här inre nivån och inte om dig som en hel och yttre person, för det finns många nivåer där du är tillräckligt mogen och ansvarig för dig själv för att ge upp den barnsliga versionen av i grunden realiserbara önskningar.

Akta dig för den resignerade känslan av att du aldrig kan få något av det. Inse att uppfyllelsen existerar. Du kommer att inse att när du ger upp den perfekta drömmen, blir det som du har nu så mycket bättre, så mycket mer njutbart. Meditera och uttala orden att du verkligen vill släppa de omogna önskningarna, men utan resignation, i en positiv anda som väntar på de goda möjligheterna, även om den omedgörliga, barnsliga versionen överges.

En del av denna mognad ligger i att klart och specifikt fastställa på vilket sätt du har orsakat en specifik svårighet, ett specifikt bekymmer eller tomrum. När en sådan meditation används, kommer du att märka att du blir stark. Du kommer då att lita på dig själv. Allteftersom du gör det, blir det innersta jaget en verklighet. Genom att vara en del av livet och skapelsen, kommer du att lita på dem alla. Din nuvarande misstro hindrar dig från att ge upp dig själv, från att låta dig själv vara. Du måste misstro dig själv om du vägrar att bli ett tillräckligt starkt ego som hanterar de omedelbara problemen omkring dig på ett adekvat sätt. Förstår du nu kopplingen?

FRÅGA: Jag förstår den, den är mycket tydlig. Jag känner bara, är det inte en lång väg att gå, i den mening att man vill ha en viss upplevelse eller en viss njutning eller en viss förmåga? Och sedan skulle jag säga, måste jag anpassa mig till de nuvarande omständigheterna eller kan jag sträcka mig ut efter det jag vill ha?

SVAR: Ja, du kan och bör verkligen sträcka dig ut. Men du kan bara sträcka dig ut på ett adekvat sätt om du litar på att det kan ske, och låter det ske. Men nu vill du göra det med dina yttre egobrister. I detta fall kan egot inte betjäna dig tillräckligt. Att vilja ha det nu, är att grovt missförstå egots funktioner. Du använder ditt ego där det inte kan tjäna dig och du vägrar att använda det där det måste tjäna dig. Du vill uppnå denna njutning med egots begränsade räckvidd och syn, snarare än genom att låta naturens mest verkliga del – livet och skapelsen inom dig – föra den till dig på sitt eget sätt. Men du litar inte på det, för att du inte släpper taget. Och du kan bara släppa taget om denna del av ditt ego när du har förstått dessa saker och när du använder egots förmågor på det riktiga sättet, även för att ställa dig åt sidan och påkalla att andra, högre funktioner uppfyller sin roll för dig. När du lär dig och lever med detta samspel, växer tilltron till dig själv och positiva kedjereaktioner mellan egot, det verkliga jaget och universella krafter sätts i gång.

När du vänder dig inåt i egots värld med egots förmågor, begränsar du dig själv. Att vända sig ut i universum måste ske genom egots beslut, men inte med egots begränsningar. Du måste sträcka dig in i ett annat rike. Det är här som egot måste överges. Detta var kärnan i det här föredraget. Egot kan endast ges upp när man äger det fullt ut.

FRÅGA: Är inte egot kopplat till egenviljan?

SVAR: Visst är det så. Falska idéer, liksom egenviljan, är en naturlig följd av egots värld och inte av det verkliga jaget. Men det ligger också i egots makt att ge upp både egenviljan och falska idéer. Bara egot kan göra det. Egot spelar en nödvändig roll i att förändra sitt eget sinne och sin intention. Det spelar en nödvändig roll i att förstå att det bär på en falsk idé, att det faktiskt har en

egenvilja. Det är upp till egot att bevara eller överge båda dessa. Egot ensamt är i stånd att byta ut den falska idén mot en sanningsenlig idé. Detta innebär att släppa taget om en spänd, orolig egenvilja och ersätta den med en avslappnad, fritt flödande, följsam vilja, grundad i en urskiljande förståndsformåga, samt att anropa jagets intuitiva nivåer för en högre inre vägledning från det verkliga jaget.

FRÅGA: Jag kan inte visualisera hur karma och ärftlighet fungerar och hur födelseprocessen äger rum. Existerar själen innan barnet är fött? Hur fungerar det?

SVAR: Kanske det bästa sättet för dig att förstå dessa principer skulle vara att inse att den mänskliga kroppen är ett direkt resultat av personligheten, som naturligtvis existerar före barnets födelse. Personlighetens tankar, inställningar, känslor, handlingar – alla har sina verkningar. Kroppen med dess omgivning, livet och livssituationen, det personliga ödet – alla dessa är verkningar av mentaliteten och personligheten och karaktären. Inte bara din kropp, utan dina livsvillkor är ett resultat av vad du är. Om du betraktar frågan ur detta perspektiv, kommer du att undvika en hel del förvirring. Då utgör inte karmiska lagar, ärftlighet och födelsens specifika omständigheter längre något problem. Sättet som du nu uppfattar födelseprocessen är som om en kropp byggdes av krafter utanför personligheten. Detta skapar förvirring eftersom ett sådant tänkande uppstår i en dualistisk tudelning snarare än i en anda av enhet där du förnimmer att du är ett direkt resultat av dig själv, inbegripet din kropp, ditt land, liksom alla andra faktorer i ditt liv.

FRÅGA: Det är svårt att känna det.

SVAR: Givetvis. Man får inte försöka framtvunga en sådan känsla. Den kommer av sig självt om du lägger problemet åt sidan för närvarande. Ju mer du förstår orsak och verkan i ditt omedelbara liv, där det fortfarande finns en blindhet i detta avseende, desto större kommer din upplevelse av jaget att bli som den centrala orsaken till ditt liv.

Alla mina vänner förbiser fortfarande mycket direkta samband mellan orsak och verkan, hur ni går miste om resultaten ni önskar och förbiser mönster och förhållningssätt som skapar vissa oönskade omständigheter i era omedelbara liv. Så länge det finns en slöja över dessa samband mellan orsak och verkan, är det omöjligt att känna hur den här lagen är verksam över ett bredare tidsspann.

FRÅGA: Jag lider av tillfälliga hjärtklappningar som inte har någon organisk orsak. I mitt arbete har jag upptäckt att detta beror på en förträngd skuld. Finns det en självbestraffning inblandad?

SVAR: Ja. Det finns en självbestraffning, samtidigt en rädsla för straff och också en rädsla för och ett motstånd mot att ge upp vad som orsakar skulden i första hand. Du har gjort goda framsteg i ditt arbete. Om du nu avtäcker en nivå där du inte vill ge upp någon av aspekterna som orsakar skulden, kommer du att få en djup förståelse och upplevelse av ditt grundläggande problem. Självbestraffningen är ett substitut för att ge upp de skuldframkallande inställningarna. Genom att göra det, tror du omedvetet att det är möjligt att bevara dessa inställningar och samtidigt befria dig från skulden. Du fortsätter därför att straffa dig själv i tron på att detta kompenserar för det faktum att du inte ger upp de destruktiva mönstren. Om du säger tillräckligt ofta hur dålig du är, om du lider tillräckligt av din skuld, känner du att du fortfarande är en trevlig person, trots att du i själva verket vidmakthåller något som i verkligheten inte är till någon tänkbar fördel för dig och för andra. Den specifika insikten om denna nivå kommer i den grad som du verkligen vill upptäcka den. Ditt ego förmågor kommer att hjälpa dig att göra dig av med de skuldframkallande mönstren. Även om någonting tvivlar inom dig, kan du lämna mönstren ändå i förståelsen av att du när som helst har rätt att återta dem på nytt om du så önskar. Detta kommer att stärka ditt ego. Då kommer du att lyckas. Du blir inte längre ett hjälplöst offer. Du tar dig samman genom att använda ditt ego på rätt sätt.

Ta med era personliga problem, mina vänner. Vi kan gå djupare in i dem i sessionen för frågor och svar. Ni kommer säkert att ha nytta av ett sådant deltagande.

Ni är alla mycket välsignade, var och en av er. Dessa välsignelser utgör en verklighet som transcenderar och omsluter er. De utgör den universella kärleken som svarar på era tappra bemödanden att vidga er själva. Var i frid, var i Gud!

Redigerat av Judith och John Saly, 1996.

Översatt från engelskan av Magdalena Rosell, språkgranskat av Clifford Weinmann, 2024.

För mer information om hur du kan finna och delta i Pathwork-aktiviteter över hela världen, besök www.pathwork.org

Följande tillkännagivanden är avsedda som en vägledning kring användningen av namnet Pathwork® och detta föredragsmaterial.

Varumärke

Pathwork® är ett USA-registrerat varumärke som ägs av The International Pathwork Foundation (här kallad stiftelsen Pathwork) och som inte får användas utan uttryckligt skriftligt tillstånd från denna stiftelse. Stiftelsen kan dock efter eget gottfinnande tillåta att andra organisationer eller personer, såsom exempelvis filialer och avdelningar, får använda varumärket Pathwork®.

Upphovsrätt

Upphovsrätten till Pathwork Guide-materialet tillhör med ensamrätt stiftelsen Pathwork. Detta föredrag kan reproduceras i enlighet med stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy, men texten får inte ändras eller förkortas på något sätt. Inte heller får upphovsrättsmärket, varumärket eller eventuella andra tillkännagivanden tas bort. De som tar del av materialet får endast debiteras kostnaden för reproduktion och distribution.

Varje person eller organisation som använder stiftelsen Pathworks varumärke eller upphovsrättsskyddade material anses ha gått med på att följa stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy. Önskar du mer information om eller en kopia av denna policy, kontakta stiftelsen.

2024-06-16